

el pont: de pedra

"el pont de pedra" desitja als seus volguts subscriptors, col·laboradors, lectors i anunciants un ben feliç i abundós any 1936

periòdic satíric quinzenal

any II

girona 3 de gener de 1936

núm. 6

els ulls del pont

«L'incommensurable»

L'home ha trobat una mida unitària per a determinar amb exactitud, una distància, el pes d'un objecte, el volum d'un cos, però no l'ha sabuda trobar per a determinar els graus del saber humà. Una ciència no la poden posseir diferents homes; una cultura l'abasta l'home en una major o menor extensió

i dintre dels que la poden profunditzar n'hi ha un que la posseeix en un grau tan extraordinari que pot considerar-se excepcional. A aquesta super-producció humana, nosaltres li aplicariem el nom d'*incommensurable*.

La naturalesa humana no és pas molt pròdiga en produir aquestes eminències; en surt una de lluny en lluny, com si diguéssim una en cada segle. La seva aparició causa sempre sorpresa; una sorpresa agradable com la troballa d'un bolet de llei, robust, masclé i vermell. També surt a la via pública com un espanta sogres, d'una sorpresa i per casualitat, com aprofitant el crèdit d'una reputació apàtica, fent-li la camalleta. Es forma políticament parlant, per una segona casualitat; la sobra d'ambició i l'abandó de son lloc de primeres figures, i s'aguanta per una tercera casualitat que és la sorpresa inicial que causa la contemplació de la barra actuant constantment en tots els afers.

Possegeix i assumeix *l'incommensurable*, la suma d'aquestes tres casualitats, que podríem dir-ne les tres gràcies de la barra, que per ésser pròpies del nom han d'acompanyar-se d'una figura física rara, és a dir no comú, com per exemple, mal garbat, veu aspre i estrident, a voltes mansa i manyagoia com el miau d'un gat casolà, dentadura de caníbal, pel de senglar i mirada falsa com la d'un guenyo.

En els moments d'entusiasme partidista va davant de les multituds, gesticula, donant a sos braços un moviment que recorden les ascàides exortacions i les condueix amb aires pes d'un molí de vent; arenga les masses amb

25 cts.

el pont de pedra

de profeta laic, però si arriben moments perillosos, s'eclipsa preventivament. Altrament es prodiga portentosament en tots els llocs, el trovareu fins a les taules més suculentas amb el fi solament d'atipar-se per a recobrar les forces necessàries i refer-se del desgast natural ocasionat per tant moviment i tanta verbagalia, mai per pura lleminadura.

Dissortat del contrari que se li posa al davant, l'esmicola; les seves ires i la seva caixa de trons les dispersarà amb sanya feréstega sobre sa víctima; el seu color avinagràt puja de tó, sa veu espanta com l'espetic d'un tró i mentres amb sa llengua i mans preté arrencar troços de la dignitat del seu adversari, son cos panteixa i bufa com l'orque que perd el vent.

Té el cinisme de la barra i la monotonia

dels diners, per això com els bufatorats cerca amb sa llarga trompa els llocs on poguer col·locar son cordó umbilical, essent comparable sa voracitat a la del renec.

A les nostres comarques i en la nostra època ens ha tocat la rifa o la sort de poguer comptar amb aquest prodigi extraordinari. Als que no volem acatar la seva omnipotent quefatura reconeguent-li son saber *non plus ultra*, estem apocats i no ens atrevim a res, per això no l'ataquem, ens acontentem en cantar i celebrar ses qualitats i excel·lències. La meva mà tremola al pensar si amb aquestes ratlles pot haver-me escapat, contra ma voluntat, alguna paraula o frasse que no complagui a l'incommensurable; si fos així, *ai de mi, ai de mi, si acabaria llorando yo que siempre rer*

aigua avall

per un error d'impremta.

Aquesta planxa la feren uns quants senyors assistents al Teatre Municipal, la nit que la Companyia d'en Lluelles representà l'obra de Marcel Pagnol, «Mercaders de Gloria».

Als programes deia: "l'obra de Marcel Pagnol en tres actes, etc. etc." Però lo dels tres actes fou un error d'impremta i els que ho llegiren, a l'acabar el tercer acte, creient que l'obra havia finit, corregeren amatents cap al guardarrobia a cercar els abrics, mentre la resta del públic romania assentat.

Adhuc escoltarem com un dels que marxaren deia:

—Caram, que curt—i afegia—que és extrany que no hi hagi empenyes per cercar els abrics!

Quan tenien els abrics posats, un d'ells s'adonà de l'equivocació i amb les galtes vermelles digué baixet:

—Però què estem fent si encara no ha acabat!

No cal dir com tornaren a llurs llocs, amb l'abric al braç i procurant passar desapercebuts.

Sertosament i per tranquil·litat dels planxistes, poca gent s'adonà d'aquesta *manca d'incompressió de l'obra de Pagnol*.

deute saldat a plantofades?

Diuen que durant uns quants dies, millor dit vespres, el pont de Pedra —el de debó— fou teatre d'

una escena extranya i segons com es mira fins i tot còmica.

Cap allà les nou o una cosa així passaba, sense presses, un xicot jove, amb bigotet a lo Gilbert i d'aspecte elegantot. A mig camí un senyor l'agafa de les solapes de l'americana i donant mostres de gran indignació només li diu aquestes dues paraules:

—Vois pagar-me?

—Home... respon l'altre apurat i espantat.

Pif, paf... ressonen dues bofetades i l'agressor li torna a preguntar:

—Em pagues?

Pif paf... dues patacades mes, d'aquelles reglamentàries.

Sembla que la passivitat del jove del bigotet, que després ens enterem és ordenança de Telègrafs exaspera al creditor de tal faisó, que roig d'ira no pot contenir-se i ... torna a castigar la seva víctima que ens faria llàstima si no ens fes riure amb les seves protestes i acudits.

Això que us he contat no creieu que sigui bola. No teniu més que esperar, un vespre al pont de Pedra, i si ensopegueu que és dia de rebre, contemplareu aquesta escena, que amb lleugeres variants sempre és la mateixa. L'un pega i crida, l'altre protesta i reb.

TINTORERIA

“ELS MIL COLORS”

A. GUELL
(NOM PATENTAT)

DOLS I ENCARRECS DE COMPROMIS A LES 6 HORES

Telèfon, 371
GIRONA

el pont de pedra

Mes tard ens enteràrem pel que pegava, que té un garatge, i que el que rebia li devia certa quantitat import de la reparació d'un cotxe, que després es vengué el jove del bigotet, oblidant-se de pagar la reparació esmentada...

El creditor diu que fins que co-atunyinarà al jove del bigotet.

bon substitut

Diumenge passat hi hagué miting al Coliseu Imperial. Com a plat fort, i degut a haver estat agafat el dia abans, un dels parlamentants anunciats, es presentà com a orador "El Hombre que sabia demasiado". Així ho pogué constatar tothom, al veure, el gros cartell que encapçalava la façana del Coliseu.

batraci.

Vale

(Reta teu el present vale i tindreu dret als 3 retrats i una ampliació pel preu reclam de 3'50)

amb el qual FOTO-LUX de Girona Plaça de l'Oli n.o 1 lliurarà

Tres retrats i una ampliació

per a Salò, de modern estil Cine, de gran novetat pel preu reclam de

3'50 pessetes

Lliurament als 8 dies.

No és vàlid per a menors de 5 anys.

Demanou un Vale gratis als comerços on feu les o mpres

correu... i cordeu-vos

galtes.— Van en aquest número. Es convenient que no us oblidau d'enviar el cupó que va a la pàgina de "Capols literaris".

horus.— A l'hora de fer aquest correu no sabem si podrà anar-hi en el present número.

peret.— Gràcies pel vostre vers però creguem que no son mancos i si molt ens empipa publicarem una altra poesia, d'aquelles coentes.

S. C.— Massa espès. No hi ha res aprofitable.

Acadèmia Particular

Ciències, Lletres, Dibuix, Mecanografia i Idiomes.

Fontanilles, 14 GIRONA

k. ma.— El mateix us diem.

m. n. c.— En el proper número sortirà el que dieu. A més a més hi haurà una cosa nova que ens sembla que interessarà al nostre jovent.

Tots els treballs que no es publiquen avui, iran apareixent en el número proper.

No oblideu el cupó.

el carter.

Sastreteria

Bertran

Plaça M. de Camps, 7 — Girona

rierencs

compte amb les interpretacions

A la porta d'entrada del local dels fejecistes hi ha un rètol que diu: "Pesebre".

Joves! Teniu que anar *al tanto* amb el que poseu, doncs, al món hi han molts mal pensats.

més pesebres.

Davant la porta d'aquest mateix local vàrem escoltar el següent diàleg:

—On és en Joan?

—Es a dalt, en el pesebre.

de societat.

Ens hem assabentat que un conegut gironí i una senyoreta es casaran pels Reis i que tot seguit emprendran el viatge de nuvis, que efectuaran en autobús, de Pedret a Palau Sacosta.

Els hi desitgem molta sort i que tornin aviat.

Modernitat...

Elegància...

C. Rosa Frou

S A S T R E

Ciudadans, 22 GIRONA

capols literaris

condicion per a col·laborar en aquesta secció

1 Els treballs hauran d'ésser escrits en català. No acceptarem els que vinguin en esperanto o morse,

2 Hauran d'ésser més curts que les novel·les d'Ortega i Frías.

3 La lletra millor que sigui clara i, si pot ésser, que no es barralli la redacció amb l'ortografia.

4 Tot escrit haurà de venir acompanyat del cupó que adjuntem del contrari, i a una velocitat de 150 l'acompanyarem nosaltres a Cowes a fer regates.

La Redacció

N. de la R. — De les conseqüències tragi-contundents que pugui derivar-se de la publicació dels escrits, seran responsables llurs autors, així és que pel compte que us té recomanem seny del bó.

C U P Ó

la rambla de girona

La rambla de Girona és un jardí de flors; hi ha roses i espines i abelles de tots colors.

Com està en lloc molt cèntric hi passeja molta gent; per això de malalties hom reb queixes constantment

No hi ha gripes ni pulmonies ni tifus ni mal de dents; però hi nien les ferides dels somriures escatents.

Per apendre a curar-les no serveix grec ni llatí; cal conèixer certes nines i tenir un nas molt fi.

Voldriem anomenar-les més això no és pas prudent, gastariem amb un número la teca, per més de cent...

La rambla de Girona és un jardí de flors; hi ha roses i espines i abelles de tots colors.

cenàn.

moder boix, eximenis 1, 1
TELÈFON, 519

Intervius fúnebres

Convenientment abillat amb el jaqué i barret de copa, distintiu de totes les solemnitats més o menys fúnebres, m'he dirigit a altes hores de la nit a l'estatge dels nostres amics cadavèrics per a conèixer qualques opinions. Vegeu-ne algunes:

Un polític:

—Vots son trumfos. No sé quin interès té la meua ex-muller en portar-me corones de flors i figures d'angelets voladors. Més m'estimaria que em portés la dissolució de l'esquerra i passaria el temps que em resta com a cadàver amb felicitat. No sabeu vós l'alegria que hom sent quan veu triomfar el partit dels seus amors! Tinc de veí un comunista, que sempre ens treiem els ossets al sol.

Ara està convertint els que no tenen amor propi...

Una niña bien:

—Els meus "papàs" no tenen perdó. El dia del meu enterrament van abillar-me amb una caixa blanca la "mar" de "cursi". I ara que podíem demostrar el nostre bon gust com família "chic", m'envien una corona de llauna que és del tot insuportable. Fixi's, la meua amiga del davant quins rams més formosos i això que en vida era una noia que no sabia distingir. Sort que la Lulú no ho sabrà que, sinó, em deixaria sense cap osset...

Un jugador esportiu:

—Ja tenen sort que no tinc partit! No en tenen prou d'haver-me posat aquesta làpida aquí el davant, que els directius venen a fer-me mofa amb unes corones de flors que només porten perjudici a la caixa del Club. No sé perquè no podien dur-me les primes i els sous que em deuen. Sort en tinc que

Farmàcia i Drogueria

DOCTOR SAGRERA

Pujada d'El Pont de Pedra

aquí al costat tinc un fanàtic que em paga tot el que vull. Ja m'entéreu de la campanya que fa el Girona F. C.!! Si us convé els "Cadavèrics F. C." tenim un davanter entre que és una meravella. És un 'tipo' que marca molt i xuta fort.

Un fabricant:

—La meua dona ja deu tenir amant i per això no ve a plorar a la meua tomba. Tant que en sap quan li convé! Igual ho feia quan em demanava un collar o una polsera de brillants. Ara deu tenir feina a donar "tes". Hi té una manial Jo crec que vaig traspassar-me dels tès que havia hagut de pendre l el noi, què? Encara va amb la corista? No en farem res d'aquell noi, és molt viciós. Com deu gastar-se el que jo li vaig guanyar!!

Un fondista:

Noi, no em preguntis res, que tinc molta feina a fer banquets. Avui, la senyora Rosquelles dona un "sopar a la americana" a les seves amistats. Et convido. Estic molt atrafegat. A reveure!

Un artista:

—El concepte que els meus companys tenen de l'art està mancat d'estètica. Fixeu-vos amb les tombes: encara es conserva el tò clàssic dels principis. Si l'alcalde ens ho permet, vull fer un cementiri modern. No sols l'art evoluciona en la terra!

passarell

narcís

figueras

reixach

M L T G E

rambla (sota les voltes, 26 1.er)
g i r o n a

Preguem als nostres col·laboradors que ens trametin la correspondència a la nova direcció:

Rutlla, 5 - Impremta

ciutadania

Malaguanyat temps perdut en escriure als diaris! Al cap i a la fi no serveix per a res. Hi ha qui llegeix la premsa solament per agafar-hi una enrabiada. Vegeu si no: Voleu dir-me quin plaer hi pot trobar el senyor Gimenez, dic, Ramírez, dic, Gutierrez, dic, Rodríguez, (vull dir l'empresari del Coliseo), llegint el PONT DE PEDRA? És clar que tot lo més que pot trobar-hi són quatre fàstics de les pel·lícules que faci; però sempre s'hi enrabiàrà una mica,

I el simpàtic Sr. Tomás, també arrufarà el nas si llegeix EL PONT DE PEDRA, que hem descobert que al maí no pot passar se pel pont de pedra per mor de milers i milers de ciutadans que, per prendre honestament el sol, obstrueixen les voreres.

I el senyor Bielsa (també és molt simpàtic, el senyor Bielsa) ens trobarà antipàtics si diguem que totes aquelles corretges i ventreres de cuir que l'hi fan dur, l'hi desfan tota la seva arrogant figura.

I el senyor Pau Pérez ens trobarà horriblement "anarquistes" si proposem a l'Ajuntament de Girona declari monument local el seu magnífic edifici del carrer de Pau Casals, l'edifici més ben ventilat de tot Girona.

I també s'enfadaria l'arquitecte municipal si diguessim lo que ens horripila diguem-ne urbunització de l'Onyar...

I els botiguers de la Rambla? Oh! Els infalibles, honrats treballadors i «tributatius» botiguers de la Rambla ens dirien quatre coses llejtes si ens atrevíssim a insinuar que el mercat dins la principal via gironina no serveix per altra cosa que per embrutir i desprestigiar una miqueta més aquesta afornada ciutat de pedra...

Res, amics, res. No volem, doncs, ficar-nos ni amb al cine Coliseo, ni amb la gent que obstrueix les voreres del pont de pedra, ni amb les múltiples corretges del senyor Bielsa, ni amb la joia arquitectònica del senyor Pau Pérez, ni amb l'urbanització de l'Onyar, ni amb el mercat de la Rambla...

Ni volem parlar dels jardinetes del riu...

Nosaltres tenim d'estar bé amb tothom. Doncs, no faltaria més!

CONCLAVE

el pont de pedra

pronòstics per a l'any 1936 que fa el professor fària

(ve de la pàg. 12)

direm que el vident suava com un abissini i que els ulls els tenia ja a dos centímetres lluny de les conques.

Quan acabà de posar a la turca en *trance* —així anomenava aquelles maniobres— ens indicà que ja podíem donar començ a l'interrogatori.

s'engrandirà més girona?

—Sí, Girona s'engrandirà molt més. Hi haurà més botigues i s'establiran una dotzena més de banques. S'eixamplaran els carrers. El Camp de Mars s'irà empetitint doncs la Piscina agafarà un troç més de terreny cada any.

què faran els nostres polítics?

—Santaló tornarà a ésser l'home del dia i quan la Devesa sigui convertida en llac, tornarà a ésser ministre de comunicacions.

—...

—Naturalment! Santaló tornarà a ésser batlle, primer, i després ministre, però perdrà el timbre argentí la seva veu.

—...

—Camps i Arboix continuarà portant arreu la seva *mala pega*. Es farà soci d'un centre esportiu i aquest començarà a devallar fins a l'ensorrament total. El senyor Camps i Arboix té la negra que el perseguirà per *in secula seculorum*.

Aquestes darreres paraules les pronúncia la *medium* amb veu tan pregona, que ens impressionem fortament.

i l'afer de la llet.

—L'afer de la llet... l'afer de la llet... El veig molt negre i *stassanitzat*. Succeirà quelcom gros, indefinible, però el senyor Romero s'afaitarà la barba per despistar i es comprarà unes ulleres irrompi- bles.

—...

—Es tornaran a reformar els

uniformes dels guardies urbans, els quals aniran amb pantalon curt i perruca blanca, o sigui a la moda de Lluís XV.

succeirà algun esdeveniment important?

—Sí, sí, succeirà un fet que serà molt comentat a l'estranger. El nom de Girona tornarà a circular per tot el món, com quan ocorregué l'accident d'Albons...

Fàtima calla i nosaltres emocionats i empesos per la curiositat ens roseguem les ungles. Després continua:

—No... no morirà cap més príncep ni pendrà mal cap baronesa, però i haurà un accident... millor dit seran varis els accidents. Però no... no serà accident, serà una epidèmia. Si... una epidèmia ocasionada per unes poesies que apareixeran a un diari local. Tots els que llegiran aquestes poesies moriran de forma misteriosa. Aquesta malaltia de germen narcòtic, confondrà als metges al principi. Com els atacats per aquesta enfermetat moriran del mal de la son, els metges creuran que és una plaga de mosca *tsé-tsé*. Una vegada descobert l'origen de l'epidèmia i com a mida preventiva per la salut pública, es prohibirà terminantment la publicació de les esmenlades poesies.

modos boix, eximenis 1, 1
TELÈFON, 519

i la joventut gironina?

—Es casaran moltes noies i totes tindran un any més que a l'anterior i...

A l'arribar ací el professor Fària que s'ha adonat que la turca Fàtima comença a tocar campanes, li clava un parell de plantofades i la desperta sense cap més mirament,

Amb un moviment significatiu de la mà ens fa comprendre que la sessió ha finit. (Semblava que comprovava si plovia, però posant la mà al revés.)

Li donem un duro i una faria i sense esperar el canvi ens acomiadem del professor Fària i la seva turca, satisfets de la visita.

batraci-toquem.

:- Joventut del Centre Catalanista :-

GIRONA

DIA 6 DE GENER

FESTA DE REIS

GRAN BALL DE SOCIETAT

Amenitzat per l'orquestrina

BRILLANT - JAZZ

SORPRENDENT ARBRE DE NOEL

MAGNIFICS REGALS A TOTHOM

ESPLENDIDA IL·LUMINACIO

NO HI MANQUEU!!

el pont esportiu

borsa futbolística

Cotitzacions després de la sessió del diumenge pasaat.

Cafès i canyes del Brasil, Bestit	66 per cent
Esperances Carig	78 "
Explossius Campa	76 "
Ondulacions Marcel, Castillo	a la par.
La Panificadora Llagosterenca, Clara	58 per cent
Espardenyes Farró	no es cotitza
Acrobàcies Ferrer	68 per cent
Ganxons Florença	57 "
Saltencs Vilagran	4 gols
Associació de porters de casa bona, Francàs	99 per cent
Bicicletes Lluch	66 "
La Figuerenca, Madern	98 "
Assegurances contra accidents, Ramon	89 "
Murs de contenció Torredelot	71 "
Rajàs de les Indies, Trias	59 "
Canaris flautes, Trujillo	96 "
Equip amateur olivístic	3 punts
Burilles terrassenques	77 per cent

En general el mercat es manté ferm i en bastants valors s'observa una millora a remarcar.

Les esperances Carig cada dia s'afermen més, i sembla que aviat haurà de canviar el nom. En lloc d'Esperances, s'haurà d'anomenar Realitats. Ho celebrariem.

Les Espardenyes Farró, amb motiu dels últims temporals van ésser retirats de la circulació. No obstant, dintre vuit dies tornarà a cotitzar-se.

Els Murs de contenció Torredelot, tornen a acaparar bona part de l'atenció del mercat i no dubtem que dessegida assolirà una de les millors cotitzacions.

Els Canaris flautes, Trujillo, sembla que han fet forrolla per ter-

res del Nord. La seva actuació s'ha deixat sentir en les cotitzacions i ha pujat 6 enters.

L'equip amateur olivístic, ha aconseguit un punt més. Però no més tres, són molt pocs!

Ha fet la seva aparició un nou valor. Es tracta de les Burilles terrassenques, que segons informacions de l'Agència Angelats, sembla que per ara, tiren molt. Veurem si això es confirma.

El pròper diumenge sembla que tots els valors faran l'esforç de la temporada a fi de passar per la pedra a les Arenes de Güecho. Si això es porta a terme, estem segurs que quasi tots assoliran unes cotitzacions mai somniades.

xafarderies al minut

—Tothom diu pestes dels àrbitres. Es critica la seva labor, se'ls diu el nom del porc i altres animals domèstics. Hi ha qui assegura que no n'existeix cap que ho faci bé.

Doncs, senyors a Girona en tenim un que és un *hacha*. Ens referim a en Pauet de Sant Agustí. Qui no el va veure aquest dia arbitrant el partit entre la Penya Torredelot i l'Esportiva Independència, no ha vist res.

Això són àrbitres valents!

modos boix, eximenis 1, 1

TELÈFON, 519

—Està vist que la Junta del Girona porta negociacions per la fitxa de jugadors tan calladament que fins arriben a jugar sense que els socis se n'enterin.

Ultimament han arrencat a uns tals Bere i Tarí, de defenses i a un tal Just d'extrem dret i ningú no en sabia ni una *papa*.

I si no us ho creieu, llegiu el *Full Oficial*, que és el periòdic més ben informat del món, després del PONT DE PEDRA.

—Tothom es creia que després de l'Iborra, a Girona no hi hauria cap porter més elegant ni fotogrènicque ell.

Doncs, en Francàs, l'actual defensor de la virginitat de la porteria gironina (alça!) passa la mà per la cara a l'Iborra i al *más pintado*.

En una fotografia de la Plaça de l'Oli, hi ha un retrat al natural que ho demostra palpablement.

—De resultes del partit del dia de Nadal a Sant Mamés, els periodistes bilbains, asseguren que en Lluch, *aquel extremo casi rojo* que volia emular en *Bala Roja*, diuen que no arriba a *Balita*.

En Lluch pot contestar-los-hi que una cosa és jugar de campionat i l'altra anar a parar el sol en un partit amistós.

Classificació actual als efectes del descens automàtic.

L'equip més car del món	19 punts.
El coco del Vallès	16 "
Els sardines de la costa	18 "
L'equip del déu dels llamps	12 "

mr. jep.

el pont de pedra

—Pobre autocar! Tan nou i flamant que era i tan abonyegat que l'han deixat a Sant Sebastià!

S'imposa la venjança més terrible!

Sabem d'un fanàtic de Vista Alegre, que ja té assajats diversos *epítetos malsonants* pel dia que vingui el Donòstia. Diu que els menys forts són: Gil Robles i Lerróux.

baiges

l'aerodinàmic i cada dia més popular publicista esportiu que escolten setmanalment per ràdio la seva saborosa «crònica esportiva».

cues de rata

alirón...

Quan el diumenge va començar a circular per Girona, la bona nova de que el nostre equip havia guanyat a Irun l'entusiasme dels nostres aficionats fou extraordinari.

A cà n Norat, a cà n Barris, al Royàl, al Savoy i a tots els llocs on hi han les clàssiques penyes, esportives, hi hagueren veritables manifestacions i explosions (ho diem pel xampany) d'entusiasme.

Qui més qui menys, començava a tafatejar la clàssica cançó de l'Alirón. Ho trobem molt bé, però cal cuidar de que no ens torni a la boca...

Carril Auto - Service

Gasolina Gas-Oil
Engreix a pressió - LUBRIFICANTS

un de viu

Al Casino dels Senyors, el grup dels esportius, va passar-se les primeres hores de la tarda, fent tota mena de pronòstics respecte al re-

sultat d'Irun. I escalfant-se amb motiu de la discussió, es començaren a fer tota mena d'apostes. Totbom contro el Girona, menys el popular Saliné (à) Xavi, que acceptava totes les apostes. De pela en pela i de duro en duro, va arribar a apostar trenta pessetes.

No cai dir que els seus contradictors estaven convençuts de que a la nit, sols haurien de parar la mà. Però va arribar el resultat i calia veure les cares llargues dels nostres casinistes. L'únic que es blincava era en Saliné, que de fet havia estat l'únic viu de la tarda.

I ells que paguin!

Autos de Lloguer des de 0'35 ptes. qmetre.
RIGAU (a) LLATES
Telèfon 506 GIRONA

els pastorets

Amb motiu de la representació dels «Pastorets» d'en Folch i Torres, al Teatre Municipal, per la companyia Lluelles, va reunir-se una gran gernació disposada a fruit de la obra.

Però al moment de començar el segon acte, en lloc de sortir els populars «Bato» i «Borrego» va presentar-se un pastoret a comunicar al públic que a Irun, el Girona havia guanyat per 3 a 1. No cal dir com el públic va aplaudir a aquell pastoret que havia pres el lloc de l'àngel i ens portava la bona nova.

per fi...!

Els del «Diari de Girona» han arribat a endevidar un dels seus pronòstics. I encara que per aproximació, no es pot negar que aquesta vegada han tingut «pupila».

«Nunca es tarde cuando llega»...

el partit del donòstia

I fot parlant del partit de l'Irun, no descuidem el jugat a Atocha, contra aquells inofensius donostiarres. Segons les nostres impressions, allò no fou un partit, sinó una ofensiva despietada del públic donostiarra, amb la complicitat de l'àrbitre i l'ajut dels onze jugadors que feren tot el possible per a obtenir el triomf sigui com sigui.

Ho lamentem pels donostiarres, dels quals n'esperàvem una millor conducta. I màxim, si considerem que són uns germans de causa. Però avui, han estat uns mals «hermanos».

dones, ja gasteu lleixius berenguer?

i quin àrbitre!

Tots recordem aquells magnífics arbitratges d'en Baonza. I aquells memorables d'en Casterlenes i les bronques fantàstiques d'en Mariné. Doncs, tot això no compara res, amb el que ens obsequià el gran àrbitre Jauregui, l'antic porter de l'Arenes de Bilbao.

Penals, faltes imaginàries, expulsions del camp, i tota mena d'injustícies, són el resum de la seva actuació.

Tintoreria EL SOL R. Verdaguier 13
Us ofereix els seus perfectes treballs de rentats en sec, negres i colors sòlids a la moatra.
PREUS ECONOMICS

Per això nosaltres, trobem molt elogiabile l'acord de la Directiva, recusant-lo a perpetuïtat. D'individus com aquest: *Liberamus Domini...* que diuen els capellans.

DOLCERIA I
PASTISSERIA

Roca

Abeuradors, 6
Mercaders, 1

GIRONA

el pont de pedra

qui pagarà?

Estem molt preocupats per a endevinar qui pagarà els vidres trencats del nostre flamant autobús. Els del Girona diuen que ha d'ésser el Donòstia. Aquests no en volen sapiguer res. I nosaltres vinguen actes notariais.

A veure si a darrera hora, ho trobarà de pagar l'àrbitre...

el bautismo de fuego

El nostre autobús, ha rebut amb motiu d'aquesta excursió al Nord el seu baptisme de foc. És el seu primer mèrit i el seu primer trofeu.

Suposem que no serà ni el primer ni l'últim. A Espanya, el futbol és així.

arenas-girona

Diumenge a Vista Alegre, es jugarà el partit de la màxima emoció de la temporada. El Girona s'enfrontarà a l'Arenas, el famós equip, únic imbatut de tots els equips de les Lligues espanyoles.

Esperem que serà rebut amb tot honor i que els dos punts es quedaran a casa. Serà un bon regal de Reis...

joan carbonell

estudiant de medicina, molt aficionat al ball. diu que ho fa per estudiar anatomia pràctica

què els hi portaran els reis?

A en Ribes, una segona Penya Barris.

A en Martorell, una pipa plena de jugadors.

A en Pérez, un grapat de mils duros.

A en Masdevall, un anunci de futbol.

A en Cruanyes, una mecanògrafa.

A en Julià, un viatge al Polo Nord.

A en Saliné, una ressenya ben feta.

A en Baiges, un reportatge aeri.

A en Bonmatí, un pronòstic encertat.

A en Zabala, un partit contra el Jerez.

A en Palau, deu mil carnets de soci.

A en Francàs, una catifa per a poguer-se estirar.

A en Farró, un segon fauregui.

A en Torredelflot, el passaport d'en Zabala.

A en Caritg, unes estisores.

A en Campa, un tractat d'ele-gància.

A en Castillo, un flascó de «Varón Dandy».

A en Madern, un bon metge.

A en Lluch, créixer tres centímetres.

A en Clara, un bons focs a les cames.

A en Trujillo, un bon llibre per aprendre a parlar.

A en Burillo, fer bondat.

A en Ramon, cinquanta anys de vida.

A en Ferrer, cinc grams de cervell.

A tots els aficionats: Un bon any nou i l'ingrés o la primera categoria de Lliga.

TOM-MET

boxa

de la passada vetllada.

Un èxit de públic. Estem segurs que l'anunci del combat Alcalà-Olangua fou el motiu principal que atragué tanta concurrència. Si bé és veritat que el darrer combat decepcionà a la majoria dels assistents, els sis rounds de Matesanz-Esteve, apassionaren contínuament al públic que subratllà cada represa amb grans aplaudiments. Aquests dos excel·lents boxadors, en tot moment donaren la sensació d'una valentia i ciència extraordinària. El final del combat, amb el fall a favor de Matesanz fou aconseguit amb xardorosos aplaudiments, repartits equitativament

per ambdues bandes. El vençut, Esteve, retà per a un pròxim combat a Matesanz, essent també molt ben acollida aquesta decisió. Aquest combat fou el més remarcable de la vetllada i de moltes altres passades.

Uns quants combats com aquest que acabem de comentar i l'afició gironina s'haurà deixondit del tot.

El fet que Olangua hagués estat substituït per Llorenç restà bona part de l'interès que el públic havia posat en aquest combat. Llorenç, boxador massa veterà i massa greixós, no fou enemic seriós pel jovenívol Alcalà, que quan volgué i a la represa que li donà la gana li féu abandonar el combat. Llorenç, donant mostres d'una gran prudència adoptà una guardia tancada, que si bé impossibilità que Alcalà es lluis, no ho fou tant que aquest no li col·loqués uns quants ganxos que foren acusats clarament pel contrincant.

La poca durada d'aquest combat fou obstacle que ens privà de palesar la vàlua d'Alcalà.

El combat Canals I - Soto dolent. Soto féu córrer tot el ring a Canals que emprant una gran prudència defugí sempre el cos a cos. El fall de maix nul, molt encertat malgrat la protesta poca solta de Soto. No cal dir que aquest boxador, fou acomiadat amb una xiulada fenomenal, molt merescuda per cert.

Berga ens decepcionà tant, que val més passar una miqueta per alt el seu combat. Berga caigué de l'escambell on l'havíem posat. Veritat que Gràcia era un ós, però home, una miqueta més de coratge!

El combat Ametller-Bayarri, fou la nota còmica de la nit, encara que suposem no gaire còmica per Ametller, el qual després de pegar uns cops de puny sense solta ni volta, ni saber a on, fou encalçat per un ganxo de xamba de Bayarri, quedant k. o. Fou una casualitat que l'ensopegués tan bé, Bayarri, perquè abans s'havia fet un tip de no encertar-ne cap. Tanta por tenia l'un com l'altre.

En conjunt una bona vetllada i una gran organització. Felicitem a l'amic Bota i li desitgem grans èxits per l'esdevenidor, en la tasca que s'ha imposat.

pinyac.

el pont de pedra

gran "reveillon" al grand hotel peninsular grand hotel

Una prova de que la nostra Ciutat es refina i s'internaciona itza, són els balls que Grand Hotel Peninsular Gran Hotel, ens ofereix de tant en quant.

fou un èxit

El Gran *reveillon* de Capd'any fou un èxit sense precedents en la història de la *gai* Girona.

molta assistència

Hem llegit a la premsa local els noms de les persones que honoraren amb llur presència l'esplèndid *ball* del Grand Hotel Peninsular Grand Hotel. No és que hi haguessin molts noms, però emprant un trucó enginyosíssim —la premsa— dona la sensació que era nombrosíssim el públic.

llista d'assistents

Retallem de la premsa local:

«Entre altres famílies no menys distingides, tinguerem el gust de veure-hi a les famílies Elcarte, Balllosera, Armengol, de Llobet, Busquet, etc. etc.

També hi varem veure als senyors, Elcarte, Balllosera, Armengol, de Llobet, Busquets, etc. etc.

Entre les senyoretetes que adornaven la festa amb la seva formosura hi veierem les senyoretetes, Elcarte, Armengol, Busquet, de Llobet, etc. etc.

L'element jove estava dignament representat pels senyors Elcarte, Balllosera, de Llobet, Busquets, Armengol, etc. etc.

no hi mancà res...

...de tot el que hi havia. Els periodistes gironins foren invitats i s'atiparen a una taula apart.

una descortesia?

Els organitzadors de la gran festa, malgrat haver posat tota cura en no deixar detall que li restés brillantor, tingueren un petit *lapsus* no invitaren a tots els representants de la premsa local.

els que mancaren

Quan ens donarem compte de quins eren els periodistes que no foren invitats, el senyor Nico-

lazzzi; ens féu compassió, puix precisament eren els dels rotatius més importants de Girona.

prendran represàlies?

Si no fós massa atreviment, aconsellàriem al senyor Nicolazzzi que organitzés una altra festa, però de desagravi, en honor dels periodistes que no foren invitats; del contrari són capaços de jugar-li una mala passada.

representants de premsa que no foren invitats

Començarem per el d'*el pont de pedra* que si bé hi era, fou *puginant* les vint papellones, bitllo, bitllo. Però, vaja, no és de *bulto* aquest oblit, doncs el nostre rotatiu encara no ha assolit la importància deguda.

Però fillet! Quan no veiérem als representants de la Fulla Dominical, Gerunda, *Heraldo de Gerona* Petit Lassalle, Butlletí Mensual del Grup Excursionista i Esportiu Gironí i la Fulla Parroquial, llavors si que varem pensar que el senyor Nicolazzzi havia begut oli.

quan començarà l'ofensiva?

No ens estranyaria gens ni mica, que el proper diumenge, el representant de la Fulla Dominical, comencés a atacar des de la trona al senyor Nicolazzzi.

el de «Gerunda»

Ja es fa córrer si el representant d'aquest periòdic avançarà l'aparició del proper número en sis mesos, per tal de fer una campanya contra el gran *reveillon*.

«Heraldo de Gerona»

El director d'aquest gran rotatiu també diu que pel mateix motiu farà sortir el proper número l'any 1937 en comptes de fer-ho l'any 1940.

Ai, senyor Nicolazzzi, ja esteu llest!

no mancà ni el bon humor ni les bofetades

El xampany, féu mal a un representant de L'Autonomista, el qual rebé una bofetada, d'aquelles de *cuello vuelto*, d'un marit ofès en la seva dignitat. Més amunt diem que aquest periòdista li féu mal el xampany, però tenim que afegirque també li féu mal la pinya.

després de la bofetada

Aquest periodista després de rebre deia al marit:

—A Grahit, senyor...

—De res, home li respongué l'altre.

Al cap d'una hora el periodista acabà la frase:

—...li ha donat vostè la bofetada.

epíleg.

Tothom es divertí tant com volgué. Sobretot els que rigueren amb més gust i de més bona gana foren els que entraren d'arròs.

preg

Demanem de tot cor als déus i al senyor Nicolazzzi que l'any que vé, torni a organitzar una altra festa com aquesta, doncs malgrat haver-nos retratat ens divertírem molt...

nota final

I sobretot senyor Nicolazzzi, aneu al tanto amb els redactors de la Fulla Dominical i «Gerunda» i no us descuideu d'invitar-los la propera vegada.

El Cavaller Nasroent

FABRICANTS

Hijos de E.

Barangé S. A.

BARCELONA

el pont de pedra

jardinets

lo que deixaran els reis

*Duran els Reis admirats
a la Huertos gentil,
bonica com un pom de flors,
dues poncelles d'abril.*

*De càn Sobrequés un gramofon
duran a la Montserrat Font.*

*Als socis del «Club Girona»,
naturalment... duran una mona.*

*A l'Angeles Serra, si va bé
un admirador que es diu Ferrer.*

*A Fímel, el gran poeta,
ple de bilis una carreta.*

*Un dolç que no s'acabi mai més,
a la Surroca dels somiers.*

*Roca, el set voltes desmamat,
una altra dida ha demanat.*

*A la Co omer que tant estudia,
una deu de sabiduria.*

*Duran més bona llet cada dia,
al Sr. Tomàs de l'Alcaldia.*

*A la Rahola un diavolo
i un plet pel seu Apolo.*

*Una veu menys rogallosa
al tenor Grabolosa.*

*Josefina Figueres, vistes
de que és tan bufoneta,
per anotar-se 'e conquestes,
deixaran una llibreta.*

*Res, per ésser tan paveró,
a l'urbà senyor Romero.*

*A les Suàrez germanes,
de divertir-se forces ganes.*

*I a les germanes Maduell,
per cada una un anyell.*

*A en Parals, per no vagar,
forces ganes d'estudiar.*

*Per anar a «Luna» un avió,
és per la Montero el milló.*

*A en Campos, el nudista,
un maillot més modernista.*

*A la Cortey, per anar a ballá,
un permis de la mamà.*

*Només pel lícules barates
a en Batalla dels espectacles.*

*A en Freixes, l'entès,
un professor de francès.*

*Un cavall de cartró
a en Salvatella castigadó.*

*A la Canós i a la Castanyé,
a la Sala i a la Manchó,
com que estan totes tan be,
duran un festejador.*

*A la Teresa Corominas,
una parella de nines.*

*A en Juvero, per ésser campió,
uns guants de boxador.*

*A la bonica Teresa Busquets
un cistell ple de bolets.*

*A l'Elcarte monumental,
un galan molt prim i alt.*

*A la Núñez, la galana,
un novio cada semana.*

*A la bonica Sobrequés,
un piano... i res més.*

*Un duro per disfrutar
a en Felip, pensen deixar.*

*A l'Alonso, per fer comèdia,
deixaran una enciclopèdia.*

*L'Henche els hi ha demanat
tot un equip de soldat...*

*...i en Garriga més expresiu
demana xampany Codorniu.*

*La moníssima Sastreger, una geganta nevera
on servir els cors que al carrer
destroça en tanta manera.*

*A Roura un professor de cant
per a que desafini tant.*

*A les Costes, per ésser tan bufones,
un cove ple de llimones.*

*A les Campos deixaran
de violetes un ram.*

*Diu en Sambola que voldria
un equip de cirurgia.*

*I a mi, en pobre Rass...k humil
un sandwich de pa amb pernil.*

RASS...K (rei Negus)

Els Reis Màgics que són bons mi-nyons a tres galans els hi portarà un regal. Per exemple: a en Pere Auguet li portaran una Pepeta Masó; a en Pepet Angelats, una Pilar Gusó; a Emili Auguet, una Rosa Quintana.

calçats malaret

rambla

girona

EL QUE PORTARAN ELS REIS AL JOVENT DE GIRONA:

A en Dalmau, un manubri per a donar serenates. A en Sendra, una màquina d'afaitar. A en Planas, unes castanyoles per a cantar «flamenco». A en Manyé, un «saxo» nou doncs el que té sembla una cornamusa. A en Màrius Serra una màquina de retratar nova, puix l'altra la té gastada de passejar-la al bell mig de les cols i pebrots. A la Sánchez, en Feliu. A la Reixach, un noi o una dotzena de nois. A la Bosch, un «rapsoda». A en Pagés, la Conxita. A la Coaxita, en Figueres. A en Figueres, un «taco» de billar. A la Montanya, en Pérez. A en Caselles una regadora per a créixer, i a la Busquets, l'Amich del barret.

aquesta secció està dedicada a les ninetes gentils de l'Acadèmia Condom de la P. de Marquès de Camps.

Començarem per parlar de l'idil·li C. Cruz-Salarich que segons sembla ha anat «al cove».

Sense cap mala intenció podem assegurar que serà necessari perquè tornin a engrescar-se que s'apaguin altra volta els llums i la Carme cridi a en Salarich que encengui un llumí. Llavors tindrem una escena d'amor a la «luz de un candil» (Tango).

—Segueixen després les germanetes Rovira que de tantes rialles semblen els jardinets de l'Onyar.

Entre els de la S. A. masculina, els més castigadors són l'Amich, en Bellsolà i en R. Liclon.

El primer o sigui el simpàtic «posturitas» amb la seva mirada fatal és capaç de trencar cors i esquerdar parets. Diuen que de tant en tant canta el vals Ramona i li dona tanta expressió que sovint li marxa la pintura del bigotí.

—En J. Font és el més vergonyós i l'únic que no pot resistir les mirades entremaliades de les estudiantes Armengol, Oliva i Font.

—La Dolors B. ha deixat una mica les pretensions i ja ens diu «bona nit».

I finalment direm que la R. Burguet és molt simpàtica i la C. Carreras molt bufona. La Conxa només té el petit defecte d'amagar-se per no saludar en Dalmau doncs sembla fer-te molta por.

Escolta maca: Si no et saludes s'et menjarà amb pebrot i tomàquet i després nosaltres plorarem molt..

I fins un altre.

Casa Met

de Jaume Masó Ferrer

Especialitat en Casaments i Bateigs.

Encàrrecs de totes classes
Avisar anticipadament. Abona-ments setmanals a preus econòmics. - Desdejunis, - Berenars, Sandwich

AVINGUDA R. FOLCH, 11
GIRONA

Moda

guants de pell — guants de punt
Plaça de la República, 13 - GIRONA

el pont de pedra

Comuniquen de l'Acadèmia Cots que la Primitiva continua derivada i que en Benet Bosch ja no menja «figues» per a berenar.

Ara diu que la Pardàs petita el convida de llonganisses per a conquerir-lo de segona mà.

Saps què, Benet? Diga-li d'una vegada que tot s'ha acabat.

Recauxutatge i vulcanització de pneumàtics i cambres; ratllats i reparacions: pneumàtics d'ocasió; R. DR. ROBERT, 35, 2^a

Ens hem acabentat que la xamosa C T.—platinada integral— cada dia est més al novio. Ah, si ell ho sabés! De con. tent s'enfilaria per les parets.

La moníssima Maria Teresa ha escrit als Reis que li portin tres novios; un per esmorçar, l'altre per dinar i l'altre per sopar. Mira Maria Teresa que ho direm al novio de cebó.

Cada dia trobem a l'amic Romà més comunicatiu i alegre; ens estranya molt la seva actitud, ja que la seva cara re flexa haver trobat aquella alegria que nosaltres creïem perduda en eli.

Ens fa l'efecte que li prevé, l'haver arribat a comprendre que el cortejamen, de que feia objecte a aquella moreneta anomenada Carme era temps perdut, ja que ell no encarna prou bé el tipus de «donzell» que ella espera i que solament n' existeix en novel·la.

Calès Dalmau Ciutadans, 13

Escollat davan' dels aparadors de can Lux.

—I tu perquè no et fas fer una foto d'aquestes de cine?

—Jo? On vols que vagi amb aquestes tan llarg i aquesta cara plena de grans?

—Ai, que ets tonta! Tu no saps que el senyor alemany que fa aquestes fotos, tria les llums i les poses més escaients perquè els defectes no es vegin?

una qualitat: lleixius berenguer

Ja les tenim ací a les esculturals Carme Reixac, Maria Bonmati i Anneta Comer, habillades a la «derniere» i disposades a fletjar al primer mortal que passi.

Compadriu-vos d'aquells als que un reflexe dels vostres ulls estelars, els deixa turmentats d'allò més.

modos boix, eximenis 1, 1
TELÈFON, 519

Parelles que pensen casar-se dintre d'aquest... segle:

Maria Lluïsa F.-Vich; Maria Bosch-Ferran Portes; Maria Bellsolà-J. Boix; la Sala-Pere Molist, i res de nou al front en quant a la xamosa Pepeta del carrer de la Barca i en Joan Mendoza.

Mals aires han passat tot d'una per Bescanó, el poble curull de beutats, puix que l'amic Miquel Sabrià ha deixat d'anar-hi.

Ho sentim angelical Loreto Bataller.

Al carrer Progrés viu una damisela simpatiquíssima, anomenada Busquets, que ha fascinat d'un temps a aquesta part a un nostre redactor més aviat baixet.

Per això el veiem tan sovint amunt i avall, esperant aquell dia...

Aparells de ràdio PHILIPS; cine sonor; amplificadors per a ball, mitins, etc. "Casa Herpu" P. Girbau, Rda. Dr. Robert, 35-1.^a

L'agència d'informacions tot just ara formada al Pont de les Pescateries, ens fa saber:

Que la bonica Teresa Coromina, l'altre dia deixà meravellat amb la seva mirada penetrant, a un redactor d'aquest quinzenal.

...que la Muñoz (petita) s'ens torna molt bufona.

...Que la Maria Puigdemont de Salt voldria conèixer l'autor de la refilada que li adreçarem últimament.

lleixius berenguer, els preferits

Una veritat com una casa:

Que l'exhuberant bellesa del carrer de l'Argenteria, Trinitat Pellicer, proveïdora, cent per cent de productes d'una visualitat extraordinària, l'acompanya un jove que segons com i de quina manera té més o menys retirada amb en Marcos, l'excel·lent baríton.

Arribaran a un acord? (deixant a prat el conflicte italo-abissini...)

En Joan Mendoza és i serà l'admirador de Maria Sitjà!

En Duran (el bello Baer), dels Atletes Units, no el trobem ni per casualitat. Serà que el Sr. Pérez del Corral el té molt lligat o bé aquella xamosa nena de Salt... o l'Angeli... cal nineta de prop el Seminari.

Els Reis Màgics portaran a Ja Remei del Fènix, un capità. A un capità li portaran una Remei del Fènix.

I a en Masdevall, un rival.

CAMISER
Arceer

Progrés, 27
Telèfon, 38

Camises, corbates, mitges, mitjons, casadores, bates, batins, païames, gèneres de punt. Especialitat en camises a mida.

Fa un temps que en Campa es passeja molt trist per la Rambla. Hem esbrinat el motiu i hem arribat a aquesta conclusió: «¿Què serà de Campa sin le Campos?»

Amic Campa: T'hauran fet gol al cor?

En Rodríguez-Grahit està enamorat i si no ho voleu creure, fixeu-vos com sospira, quan passejant per la Rambla, passa pel costat d'una nina encisera.

El primer dia, al oir els sospirs, creguérem que es desinflava alguna roda d'un cotxe.

Amb l'Alcalà—el boxador—les úniques que s'hi atreveixen són les nostres nenes. El dia dels Innocents, feien cua un reguitzell de noies per a clavar-li la llufa.

Neumàtics i cambres noves PIRELLI; bona qualitat a millor preu; grans existències; Pelai Girbau, R. Dr. Robert 35 - Telèfon, 201.

Dels 200 rebuts que passa el cobrador dels Atletes Units, n'hi ha un de la de la plaça de la Independència, que mai hi va sol, doncs el Campió Gil sempre hi vol anar. ¿Perquè serà això, Gil? Pregunteu-ho a la R. Gómez.

L'altre dia anàrem al Saló «El Globo» (Grapat) i topàrem amb una cosa llarga..., era en Gil. Li preguntàrem extranyats: Ja balles ara??

—Sí nois, ballo tots els passos dolles i ara aniré a l'Ateneu a ballar-los tots també.

Ara sabem perquè totes les xicotes surten del ball coixejant.

Ens sembla que l'Angeline amb en P'adeveja faran carrera. Els veiem totes les festes enraonant una estoneta, cada vegada més llarga i creiem que ja s'han ferit mutuament el cor. El desitgem que els seus amors vagin creixent i arribin a una realitat.

El diumenge passat veiérem al ball una gentil Conxita de Sarrà i prop d'ella un jove que l'estava galantejant i ens pensem que això va en serió. Oi que sí, Joan C.

el pont: de pedra

Servei Meteorològic

A ENTRADA DE FOSC

Un tifó provinent de la regió de la Cerdà, ha caigut amb violència sobre el Govern Portela. No han ocorregut desgràcies. Es rumoreja si serà cridat a reconstruir el Govern ensorrat, el Ras Seyum, conegut astrònom.

Temperatura màxima: 15 punts

• mínima: 4 punts

Estat del Govern: crisi aguda. Estat d'en Romero: convalescent. Classes de núvols: crisis, crisis. Estat de la mar: salada. Estat de la llet: blanca.

Preus de subscripció:

Redacció, Administració i impremta
Rutlló, 5 telèf, 275

pronòstics per l'any 1936 que fa als gironins el professor faria

presentació.

Per mitjà d'un amic nostre carabiner, ens enterem que el professor Faria, —conegut vident— és a Girona, en viatge de noces. (Mes tard ens assabentem que s'ha casat amb la seva *medium*.)

Ens posem en moviment i a les dues hores i mitja el trobem entaulat a can Met, davant d'un parell

de tords i de Fátima, la seva muller i *medium*. Ens presentem i ens presenta Fátima, que després veiem que és una turca, la qual no es treu mai del damunt. Una vegada posat al corrent del motiu de la nostra visita, ellesteix els tords a gran velocitat i es posa a les nostres ordres, tot dient amb accent lleugerament estranger:

—Així vostès desitgen que faci algunes profecies per a l'any 1936?

—Si senyor — responem.

Al remarcar que el senyor Faria ens fa l'ullet i es frega dos dits de la seva ma, afegim:

—Pagant, naturalment...!

—Molt bé!— diu el professor Faria al veure's étan ràpidament comprès— començarem tot seguit la sessió.

Sense afegir res més es col·loca davant de Fátima, que menestant ja s'ha assentat al mig de la habitació. Té l'esguard perdut com una benèita i està tan tivada que sembla un ninot. El professor Faria s'arremanga els braços, com si anés a rentar-se les mans, se les passa pels cabells repetides vegades i es despentina llastimosament. (Suposem que això ho farà per a posar-se en caràcter). Obre els ulls tant com pot i els clava fixament en els de Fátima, que ja sembla que no hi sigui. El senyor Faria es passa els dits pel front i com si espolsés quelcom, comença a descarregar flúid sobre la *medium*. Aquesta, segurament aclaparada amb el pes de tant flúid, es belluga i panteixa, d'una manera que fa patir de debó. El que ens fa més llàstima d'ella, però, és el seu posat de tonta. Té els ulls fits a la paret, com si la volgués travessar.

No cansarem al lector detallant totes les maniobres que li calgué er al professor Faria per a convertir Fátima en un soc, només us

galeria d'homes cèlebres. qui és aquest?

Misteriosament ens han enviat aquesta fotografia perquè la publiquessim, doncs segons el remitent es tracta d'un personatge que aviat serà declarat Monument Nacional. És tot el que sabem d'aquest misteriós

retrat que no ens estranyaria gens ni mica, passés a la posteritat amb els mateixos honors que el de la Gioconda. (Eh, quin somriure?)

Intrigadíssims pel misteri tan misteriós que envolta aquest afer.

Agraïrem ens ajudin a esbrinar-lo; devegades amb un detall, un bon psicòleg pot fer tota una biografia.

25 cts.